

D.U. 112

1. Dicsőség, szent áldás, tisztesség - a *föltámadt* Úrnak, húsvéti Baránynak - dicsőség, szent áldás, tisztesség!
2. A halál és élet harcra szállt. - Meghalván az Élet a *halálon úr lett.* - A halál és élet harcra szállt.
3. Mit láttál, szent asszony, a sírnál? - Sírnak ürességét, *Krisztus dicsőségét.* - Mit láttál, szent asszony, a sírnál?
4. Fényes nap, Úr-adta, ékes nap! - *Isten adta nekünk, ezért örvendezzünk.* - Fényes nap, Úr-adta, ékes nap!

HIMNUSZOK : PÁPAI D.U. 364

Hol Szent Péter sírba téve és Rómának dobog szíve,
ezrek ajkán, ezer nyelven hő ima zeng édesdeden:

Tartsd meg Isten, szent atyánkat, Krisztusnak helytartóját!

MAGYAR: D.U. 365

Isten, áldd meg a magyart jó kedvvel, bőséggel,
nyújts feléje védő kart, ha küzd ellenséggel,
balsors akit régen tép, hozz reá víg esztendőt,
megbűnhődte már e nép a múltat s jövőndőt.

ZÁRÓÉNEK: D.U. 107

1. *Krisztus feltámadott!* - Halljátok meg, asszonyok, - kik kenetet hoztatok, - többé már ne sírjatok! - *Feltámadt Krisztus!*
2. *Krisztus feltámadott!* - Új csodákat halljatok! - Péter, János fussatok, - üres a sír, nincsen ott! - *Feltámadt Krisztus!*
3. *Krisztus feltámadott!* - Szünjete már, bánatok! - Ti is nyomán járjatok, feltámadást várjatok! - *Feltámadt Krisztus!*
4. *Krisztus feltámadott!* - Halál fején tapodott, - égbe utat mutatott. - Tudom, hogy feltámadok! - *Feltámadt Krisztus!*

D.U. 117

1. Örvendezzél, boldog Szűz, - *Alle, Alleluja,* - mennyországi fényes tűz, **Alle, Alleluja.**
2. Kit méhedben hordoztál, - *Alle, Alleluja,* - erősebb a halálnál, **Alle, Alleluja.**
3. Harmadnap a halálból, - *Alle, Alleluja,* - kijött lezárt sírjából, **Alle, Alleluja.**
4. Halálának érdeme, - *Alle, Alleluja,* - mindnyájunknak élete, **Alle, Alleluja.**
5. Szent Szűz, veled örülünk, - *Alle, Alleluja,* - szólj Fiadnál érettünk, **Alle, Alleluja.**
6. Hogy Őt méltón áldhassuk, - *Alle, Alleluja,* - mennyben veled láthassuk, **Alle, Alleluja.**

HÚSVÉTVASÁRNAP

DOMINICA RESURRECTIONIS AD MISSAM IN DIE

SZENTÍRÁSI SZAKASZOK

A B C Év ApCsel 10, 34a. 37-43 / Kol 3, 1- 4 / (1 Kor 5, 6b - 8) / Jn 20, 1-9

Istenünk, a mai napon egyszülött Fiad által legyőzted a halált, és kitartad előttünk az örökkévalóság kapuját. Krisztus Urunk feltámadását ünnepeelve kérünk, teremts újjá minket Szentlelked erejével, hogy új életre támadjunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

GYÚJTÓÉNEK: D.U. 96

1. Az Isten igaz napja ez, - szent fényességgel tiszta nap, - a drága vér ma mossa le - a világ szörnyű bűneit.
2. Hítetlen hite visszatér, - ma újra látnak a vakok, - s kiben nem old fel rettegést, - ha látja: megtér a lator!?
3. Keresztjét jóra váltja ő, - gyors hittel Jézust kérleli, - igazként sokat megelőz, - az Úr országát elnyeri.
4. Ámulnak mind az angyalok, - látván a testi büntetést, - s hogy Krisztushoz tér a gonosz, - boldog életet érdemel.
5. Csodálatos misztérium, - világ szennyét hogy mossa le, - mindenki bűnét elveszi, - test vétkét tisztítván a test.
6. Lehet-e ennél nagyszerűbb: - vétket bocsát az irgalom, - félelmet old a szeretet, - s új életet szül a halál!?
7. Saját csalétkét falja fel, - magát köti meg a Halál, - meghal mindenki Élete, - s felkél, mint minden élete!
8. Elér mindenkit a Halál, - de feltámad mind a halott, - s pusztítva, ütve a Halál, - csak maga vesztét nyögheti.
9. Kérünk, teremtő Istenünk, - vigadva Húsvét ünnepén: - ne ártson nekünk a halál, - véd meg örökre népedet!
10. (Meghajolva) Urunk, tenéked glória, - aki legyőzted a halált, - az Atyát és Szentlelket is - dicsérjük minden századon. Ámen.

D.U. 106

1. Örvedetes napunk támadt, - Jézus Krisztus mert *feltámadt.* Örvendjünk, vigadjunk, vígan mind most mondjunk - *Alle, Alleluját!*
2. Szent asszonyok a kősírhoz - visznek fűszert holt Krisztushoz, - szívük elfogódott, hogy Uruk nem volt ott, - *Alle, Alleluja.*
3. Fájdalmuk nagy örömmre vált, - fényes angyal eléjük állt, - Jézusról hirdeti, hogy sír már nem fedi, - *Alle, Alleluja.*
4. Urunkat, ha látni vágytok - ti és a hű tanítványok: - Galileában vár, *feltámadt,* nincs itt már, - *Alle, Alleluja.*
5. Jézust, hogy ők megtalálták, - szavait is meghallották: - Hívek, *ne féljete,* békesség véletek! - *Alle, Alleluja.*

D.U. 104

1. Krisztus az Úr feltámadott, - Alleluja, Alleluja, - reményt minékünk így adott, - *Alle, Alleluja.*
2. Hogy mi is mind feltámadunk, - Alleluja, Alleluja, - dicsőségbe eljutunk, - *Alle, Alleluja.*
3. Feltámadása Krisztusnak, - Alleluja, Alleluja, - romlása lőn a pokloknek, - *Alle, Alleluja.*
4. Maradjon mindig Ő velünk, - Alleluja, Alleluja, - kiben megújult életünk, - *Alle, Alleluja.*
5. Élünk azért az Istennek, - Alleluja, Alleluja, - Atya, Fiú, Szentléleknek, - *Alle, Alleluja.*

INTROITUS: D.U. 100 RESUREXI 138. zs. 18. 5-6. 1-2

Az Egyház csodálatos finomsággal nem győzelmi himnuszt zendít meg a mise elején, hanem egészen bensőséges, a lélek mélyébe hatoló igéket énekel. Krisztus szólal meg és így kiált Atyjához: „ Feltámadtam, és ismét veled vagyok ”. Nagypénteken mintha elhagyta volna, s én hiába kiáltottam: Istenem, Istenem, miért hagyta el engem”? De megdicsőítetted egyszülött Fiadat a feltámadásban: reám tetted kezedet, azt a kezét, mely mindenható erődnek képe. Csodálatos előttem a te tudásod, mert ez a tudás nem utólag vesz tudomást a dolgokról, hanem határozat és megvalósítás egyben. Így adja át magát teljesen a feltámadt Krisztus Atyjának, hogy feltámadásában is azt hirdesse, amit egész életében: „ én és az Atya egy vagyunk”. Ámde nem egyedül lép az Atya elé Krisztus, hanem misztikus Testének minden tagját az Atya szívéhez viszi. Ezért mi nemcsak Krisztus szavaként idézzük a kezdőéneket, hanem a magunk nevében is mondjuk: Feltámadtam (a bűn halálából), és veled vagyok (ismét a kegyelemben), reám tetted kezedet (a keresztségben megelevenítéssel és magadnak foglaltál le), csodálatos előttem a te tudásod (mellyel egész életemet elrendezed)!

Fel-tá-mad-tam, és új-ból ve-led va-gyok al-le-lu-ja! Reám tet-ted a kezedet

al-le-lu-ja, al-le-lu-ja. (5. t.) *

Uram te megvizsgáltál és ismersz / engem, * tudod, ha leülök és ha / fölkelek.
Láttad előre minden / utamat, * csodálatos előttem a te / tudásod. *Ant.*
Dicsőség az Atyának és / Fiúnak * és Szentlélek / Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és / mindenkor *és mindörökkön örökké /Ámen. *Ant.*

HÚSVÉTI KYRIE: D.U. 416

- E: Kyrie eleison.** H: Feltámadt Krisztus e szent napon - lelki örömben, dicsó testben - alleluja. Kyrie eleison , Kyrie eleison.
- E: Christe eleison.** H: Eleget tettél a keresztfán, - életünk lettél föltámadván - alleluja. Christe eleison, Christe eleison.
- E: Kyrie eleison.** H: Résztess, kérünk érdemedben, - a húsvétnek örömeiben - alleluja. Kyrie eleison, Kyrie eleison.

D.U. 103

1. Úr Krisztus *feltámadott*, - ránk malasztja áradott, - szent vérének hullása - lőn pokolnak romlása. **R.) Megváltotta Isten mind e világot szent halálával.**
2. Első Ádám vétkezett, - mindnyájunkat megsebzett, - de a kegyes Úristen - *könyörült* az emberen. **R.)**
3. Új Ádám lett szent Fia, - *életünket újítja*, - poklok zárját megtöri, - *rabságunkat elveszi.* **R.)**
4. Méltó azért vigadni, - Húsvét titkát dicsérni, - *éljünk az új életnek*, - *adjunk hálát Istennek.* **R.)**

D.U. 109

1. Ó, ifjak, lányok, gyermekek, - az angyal szóból értsetek: - *feltámadt* Krisztus értetek, Alleluja. **R: Alleluja, Alleluja, Alleluja.**
2. Itt áll az Úr most köztetek: - „ *Békesség*, már ne féljete! - Én vagyok, bennem higgyetek!” Alleluja. **R: Alleluja, Alleluja, Alleluja.**
3. Ezen a Szent-szent ünnepen - ujjongva csengő éneken - Urunkat *áldjuk szüntelen*, Alleluja. **R: Alleluja, Alleluja, Alleluja.**
4. Illő, mert *ily jót tett velünk*, - átadva néki hű szívünk, - *Istennek hálát zengeniünk*, Alleluja. **R: Alleluja, Alleluja, Alleluja.**

D.U. 110

1. **Üdvözítőnk feltámadott**, - Alleluja, Alleluja, - szenteljük vígan e napot, - *Alle, Alleluja.*
2. A **Messiás feltámadott**, - Alleluja, Alleluja, - beteljesült mi íratott, - *Alle, Alleluja.*
3. **Életadónk feltámadott**, - Alleluja, Alleluja, - kegyelme most kiáradott, - *Alle, Alleluja.*
4. **Vigasztalónk feltámadott**, - Alleluja, Alleluja, - elűzte már a bánatot, - *Alle, Alleluja.*
5. **Örömnapunk feltámadott**, - Alleluja, Alleluja, - ránk oly szép hajnal virradott, - *Alle, Alleluja.*

D.U. 111

1. Krisztus virágunk, - szép termő águnk. **R.) Feltámadt Krisztus, vigadjunk - a bűnből mink is támadjunk!**
2. Ki feküdt sírban, - felkele vígan. **R.)**
3. Felkele fényünk, - Krisztus reményünk. **R.)**
4. Jézus, hogy felkelt, - Szentírás bételt. **R.)**
5. Jézusnak éljünk, - semmit ne féljünk! **R.)**
6. Dicsőség légyen - Istennek égben. **R.)**

D.U. 105

1. *Feltámadt* már dicsőségben az Isten szent Fia. - Örvezd már győzelmében világ Megváltója.

R.) Érettünk vállalt sebhelyek már dicsőségben fénylenek Alle, Alleluja.

2. A kereszten oldalából vér és víz áradott, - e forrásból a világnak *új élet támadott.* **R.)**

3. Várja immár fenn a mennyben Atyjánál székhelye, - *válságunk lett kínhalála, közbenjár érdeme.* **R.)**

COMMUNIO: D.U. 100 / 4 PASCHA NOSTRUM 1 Kor 5, 7-8 / 117. zs.

A húsvéti Bárány dicséretének és a liturgikus lakomának összekapcsolása különösen mélyen érint minket a szentáldozás perceiben. Az ószövetségi zsolnárnak is minden szava különleges értelmet kap a megvalósult Húsvét fényében. A 4. versben szereplő Kő: Krisztus, akit a főpapok és írástudók nagypénteken elvetettek, de az Atya húsvétkor az Egyház épületének alap- és szegletkövévé tett. (Mt 21, 42)

Al -le- lu- ja! A mi húsvé-ti bá-rá-nyunk al-le-lu- ja, fölál-do-z-ta-tott Krisz-tus,

al-le-lu-ja, al-le-lu-ja. Al-le-lu-ja! Ül-jük hát e la-komát, al-le-lu-ja,

a tisztaság és igazság kovásztalan ke-nye-ré-vel, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja.

(5. t.) † *

Hálát adjatok az Úrnak, / mert jó, * mert az ő irgalmassága örökké / való!

Az Úr jobbjá győzelmet szerzett † az Úr jobbjá felmagasztalt / engem * az Úr jobbjá győzelmet szerzett! **Ant.** Nem halok meg, hanem / élek * és hirdetem az Úrnak / műveit. A Kő, melyet megvetettek az / építők * az lett most Szegletkövé. **Ant.**

Az Úrnak / műve ez * és csodálatos a mi szemünk / előtt. Ez az a nap, melyet az Úr szerzett / nekünk * örvezzünk és vigadjunk rajta. **Ant.**

Tartsatok ünnepet lombos / ágakkal * föl, egészen a magas / oltárig.

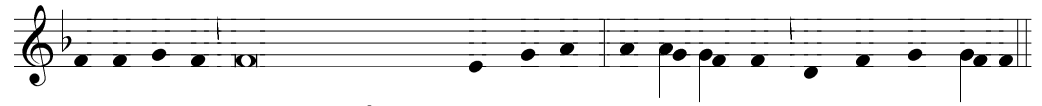
Hálát adjatok az Úrnak, / mert jó * mert az ő irgalmassága örökké / való! **Ant.**

GLORIA: D. U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarató embereknek. Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk neked nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmaz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbján ülsz, irgalmaz nekünk. Mert egyedül te vagy a Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D.U. 100 / 1 HÆC DIES / CONFITEMINI DOMINO 117.zs.24.1.

A Graduale a legfontosabb húsvéti zsolnárt idézi: Isten az idők Ura, s neki a legfölségesebb alkotása ez a nap, mindazzal együtt, amit e nap tartalmaz.

Ez az a nap melyet az Úr szerzett nekünk:örvezzünk s vigadjunk rajta.

V.) Hálát adjatok az Úrnak, mert jó, * mert az ő irgalmassága örökké való.

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

Ezt a napot az Úristen adta: * örvezzünk és vigadjunk rajta. 117. zs. 24.v.

ALLELUJA: D.U. 100 / 2 PASCHA NOSTRUM / EPULEMUR 1 Kor 5,7-8

Szent Pál szavaival a nagypénteket és a húsvétot együtt szemlélve, Krisztus halálának áldozati jellegét és a tőle elválaszthatatlan életadó lakomát hirdetjük.

Al - le - lu - ja

V.1) A mi húsvéti /Bárányunk * fölál-do-z-ta-tott /Krisztus. **Alleluja**

V.2) Ül-jük meg a húsvéti /lakomát * a tisztaságnak és igazságnak kovásztalan kenyé/rével! **Alleluja**

SZEKVENCIA: D.U. 100 / 3 VICTIMÆ PASCHALI LAUDES

Húsvét tisz-ta áldozatját a hí-vek áldva áldják Bárány megváltja nyá-ját

és az ártatlan Krisztus már ki-en-gesz-te-li értünk Atyját.

É-let itt a halállal megvitt csoda csatával, a holt é-letvezér ma Úr és él!

Má-ri- a szent asszony mondd, mit lát-tál u- ta- don?

Az é- lő Krisztusnak sír- ját, s a Fölkeltnek láttam gló-ri- á- ját,

an- gya- li ta- nú- kat, szemfedőt és gyolcsokat. Fel- tá- madt reményem

Krisztus, Ga- li- le- á- ba e- lé- tek in- dult. Tudjuk, Krisztus feltá- ma- dott

és di- a- dal- mas: ó, győztes ki- rályunk, légy irgalmas. (ad libitum)

Krisz- tus fel- tá - ma - da, mind ő nagy kín- já -ból.

Ezen mi is ö- rül- jünk Krisz- tus le- gyen reményünk, kirje- lejszon.

Á - men Al- le- lu- ja.

Victimæ paschali laudes - immolent Christiani.

Agnus redemit oves: - Christus innocens Patri - reconciliavit peccatores. Mors et vita duello - conflixere mirando: - dux vitæ mortuus - regnat vivus. Dic nobis Maria, - quid vidisti in via? Sepulcrum Christi viventis, - et gloriam vidi resurgentis, angelicos testes, - sudarium, et vestes. Surrexit Christus, spes mea,

- præcedet suos in Galileam. Scimus Christum surrexisse - a mortuis vere: - tu nobis, victor Rex, miserere - Amen. Alleluia.

CREDO

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbján; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

OFFERTORIUM: G. H. 174 TERRA TREMUIT 75. zs. 9. 10.2-5

„Ítélet van most a világon, ma vettetik ki a világ fejedelme (Jn 12, 31) – mondta Krisztus amikor a halálba indult. Nagypénteken a föld is megrendült, s azután mély csend ült a földön azon a csendes hajnalom, melyen a júdeai Jeruzsálemben felkelt sírjából az Isten, hogy megkezdje a világ végéig tartó győzedelmes ítéletét.

E: Al- le- lu- ja. N: Al- le- lu- ja. V: A föld megrendült és megcsön- de- sedett,

* mert föl- kelt az ítélet- re az Is- ten. N: Al- le- lu- ja. V: Meg- is- mertette magát

Júde- á ban az Is- ten, * nagy az ő ne- ve Iz- rá- el- ben. Al- le- lu- ja, al- le- lu- ja.

V: A Béke Városában van az Ő haj- lé- ka, * Sion hegyén az Ő la- kó- he- lye.

N: Al- le- lu- ja, al- le- lu- ja, al- le- lu- ja. V: Ott tör- te meg a nyilak villámaint,

a pajzsot, a kardot és a há- bo- rút, * tűn- dö- kölsz te csodálatosan az örökké- va- ló

he- gyek- ről. N: Al- le- lu- ja, al- le- lu- ja.